

МОИТЕ СПОМЕНИ ЗА 20-ТО УЧИЛИЩЕ «ТОДОР МИНКОВ»

Христо Нокв – ученый-экономист, многолетний исследователь валютных систем европейских стран. Бывший ученик 20-ой школы имени Тодора Минкова в Софии. В статье автор описывает свою школьную жизнь, вспоминая об учителях, которые привили ему любовь к знаниям. Также внимание сосредотачивается и на внеурочной работе училища, а именно на хоре, который возглавлял г-жа Бояджиева. У учеников, помимо учебы, была возможность заниматься и спортом. Каждый год, 8 декабря, отмечается в училище «Большой праздник». Первое, что вспоминал автор, что ученики и учителя имели общую цель, а именно развивать детей со всех сторон.

Ключевые слова: 20-ая школа; воспоминания; училище; «Большой праздник».

Първоначално (I,II и III отделение) бях ученик в училище «Патриарх Евтимий»; в 20-то училище ме прехвърлиха след това. Учебните 1941/42 и 1942/43 години минаха обичайно.

Учителката ни по български език се казваше Милка Негенцова. Беше сестра на писателя Ран Босилек и беше много важна госпожица, винаги елегантна.

Класната ми се казваше Бояджиева и преподаваше пеене. Тя беше много вдъхновена и също така поставяше на сцената в гимнастическия салон музикални представления с участието на ученици, ръководеше не само хора на училището, но и хор, съставен от майки на ученици.

Учителката ни по гимнастика се казваше Мерджанова.

По математика ни преподаваше г-жа Накова – тя беше доста свирепа дама.

В 20-то училище имаше голям хор, който се ръководеше от г-жа Бояджиева. В него пееха много деца от нашия клас, в това число и аз. Спомням си, че нашият хор изнесе няколко концерта по Радио София на живо.

След часовете на двора на училището се играеше много футбол и народна топка. В голямото междучасие момчетата играеха бокс – биеха се спортистически, стриктно спазвайки всички правила на този спорт.

На 8 декември всяка година се празнуваше големият празник на училището. В гимнастическия салон се организираха тържества, на които пееше хорът, ученици свиреха на пиано и цигулка, имаше балетни номера, литературни рецитации и други подобни.

През лятото на 1943 г. сградата на училището се използваше за болница. През август там се роди моят първи братовчед Михаил [1, с. 52].

Когато започна учебната 1943/44 г., над София вече имаше «малки» бомбардировки. Директорът на училището, г-н Попвасилев не искаше да събира децата на едно място, затова занятията се провеждаха

по домовете на учениците. В някои дни класът се събираше и у нас в дневната.

После дойде 10 януари 1944 г. – първата голяма бомбардировка на София. До края на месеца всички деца със семействата си бяха евакуирани в провинцията и занятията спряха. Ние заминахме за Котел [2, с. 9].

Когато през есента се завърнахме в София, разбрахме, че сградата на 20-то училище е пострадала при бомбардировките. Учебните занятия започнаха доста по-късно от обикновено, някъде през зимата и се провеждаха в училището «Денкооглу», където завършихме 7 клас.

Впоследствие се разболях тежко, затова пропуснах 2 учебни години. След това бях записан във втора мъжка гимназия, където учих две години. Последва прерайониране на софийските училища и ме прехвърлиха обратно в 20-то училище, което по това време вече беше станало единно. Там изкарах 10 и 11 клас. По това време училището беше преименувано в «Йосиф Сталин». Директор беше Георги Начев, много деен човек. За съжаление не помня имената на повечето гимназиални учители. По немски ни преподаваше Станчева, по биология – Тодорова, а по математика – първо Апостолов, който беше много внимателен към всички ученици и всички много го обичаха, а след него – Петкова. Имахме много добра учителка по история, но за съжаление не мога да си спомня името ѝ.

В горния курс в гимнастическия салон често се правеха големи събрания – по това време вече имаше ДСНМ и всички ученици членуваха в него [3, с. 134].

В гимназиалния курс имаше само по две паралелки – една немска и една френска. В нашия випуск специално «французите» бяха доста повече [3, с. 136].

През тези години ходехме организирано от училището на тенис в Борисовата градина, по същото време аз започнах да тренирам и баскетбол.

Мой съученик беше бъдещият голям оперен певец Никола Гюзелев, който пееше в хора като много

други, но в училище се славеше като много добър художник, който рисуваше училищните стенвестници; всички очакваха, че рисуването ще стане негова професия. Други мои съученици са:

– големият химик Юрий Стефановски, професор, директор на Института по органична химия;

– пианистът Любомир Динолов, професор в Консерваторията;

– Михаил Протич, ендокринолог и андролог професор (по-малката му сестра, голямата пианистка Светла Протич, също учеше в 20-то училище).

По онова време за гимназиалния курс на 20-то училище записваха само отличници. Всички имаха много добри резултати, а училището се смяташе за образцово.

Абитуриентската ни вечер беше в гимнастическия салон. За всеки абитуриент имаше по чашка вино, сервирано в канчетата от стола.

Това, за което се сещам първо, когато си спомням за 20-то училище, беше царящият между ученици и учители дух – да държим на доброто име на училището, като се учим добре, спортуваме и си помагаме. Учениците и учителите бяха много сговорни и имаха обща цел.

Списък на използваната литература и архивни източници

1. Гамза В. Бележити тревненци – възпитаници на Южнославянския пансион в гр. Николаев / В. Гамза. – С. : Наука, 2016. – Кн. 3. – С. 47–54.
2. Гамза В. Южнославянският пансион и неговият първи изследовател. В. : Южнославянският пансион на Т. Минков в Николаев (Спомени) / В. Гамза. – Николаев, 2017. – С. 7–13.
3. Генчев Н. Българската култура 15–19 век / Н. Генчев. – С. : Университетско издателство «Климент Охридски», 1988. – 271 с.

Х. Ноков,

МОЇ ЗГАДКИ ПРО 20-ТУ ШКОЛУ ІМ. ТОДОРА МІНКОВА

Христо Ноков – учений-економіст, багато років досліджував економічні системи європейських країн. Колишній учень 20-ої школи імені Тодора Мінкова в Софії. У статті автор описує свої шкільні роки, згадуючи вчителів, які надихнули його на отримання знань. Вагому роль у житті автора відігравали друзі, які також стали відомими людьми. На базі училища діяв великий хор, який очолювала пані Бояджиева. В учнів, окрім навчання, була можливість займатися і спортом. Кожен рік, 8 грудня, відзначається в училищі «Велике свято». Особливістю училища є плідна праця вчителів, які прагнули виховати справжню особистість.

Ключові слова: 20-а школа; спогади; училище; «Велике свято».

К. Ноков,

MY REMINISCENCES ABOUT THE 20TH TODOR MINKOV SCHOOL

Christo Noko – a scientist-economist, for many years he studied the economic systems of European countries. Former student of Todor Minkov's 20th School in Sofia. In this article, the author describes his childhood years, recalling the teachers who inspired him to gain knowledge. On the basis of the School of Action, a large choir, headed by Ms. Boyadjiev. In addition to studying, students had the opportunity to engage in sports. «Great holiday» is celebrated in the school each year. The college's attractiveness is the fruitful work of teachers who strived to cultivate a personality.

Key words: 20th school; memories; school; «Great holiday».